

Reactie VPN op consultatie Nationaal Milieubeleidskader

1 september 2020

Vereniging Producentenverantwoordelijkheid Nederland

**Gooimeer 4-15
1411 DC Naarden**

**Postbus 5135
1410 AC Naarden**

www.producenten-verantwoordelijkheid.nl

vpn@producenten-verantwoordelijkheid.nl

088 - 024 1100

Visie en missie Vereniging Producenten Verantwoordelijkheid Nederland (VPN)

De leden van Vereniging Producentenverantwoordelijkheid Nederland (VPN) werken samen om de verschillende systemen van producentenverantwoordelijkheid voortdurend te ontwikkelen en te verbeteren. Op deze wijze draagt VPN bij aan de mondiale klimaatdoelstellingen op Europees niveau en op nationaal niveau aan de ambitie om per 2050 een circulaire economie tot stand te brengen.

De vereniging en haar leden staan voor een robuuste invulling van deze systemen, in de overtuiging dat het goed invullen van producentenverantwoordelijkheid een cruciale schakel vormt om de circulaire economie aan te jagen en circulaire materiaalstromen tot stand te brengen.

Inleiding

In het Nationaal Milieubeleidskader (NMK) is het realiseren van een toekomstbestendige circulaire economie voor de leden van de Vereniging Producentenverantwoordelijkheid Nederland (VPN) die te maken hebben met de Uitgebreide Producentenverantwoordelijkheid het meest relevant. De uitwerking in 2021/2022 in een Nationaal Milieuprogramma met als bouwstenen Voorkomen, Beheersen, Verbeteren en Verbinden zou daarom de inbreng van (de leden van) VPN moeten incorporeren. Vanuit meer dan 25 jaar ervaring met het invullen van producentenverantwoordelijkheid in Nederland heeft VPN veel kennis op het gebied van inzameling en verwerking van producten.

Het verdient aanbeveling om in lijn met de basisprincipes als verwoord op pagina 10 van de concept-regeling (en meer in het bijzonder t.a.v. principe 10) te bevorderen dat de leden van VPN worden betrokken bij het opstellen van het Uitvoeringsprogramma 2021/2022. Tot nu toe overheerst het beeld bij VPN dat de vereniging nauwelijks ook maar enige invloed heeft gehad op de uitwerking van de recent vastgestelde KRA en het Besluit UPV. Feitelijk hebben we als eerste belanghebbenden bij het Besluit UPV geen enkele dialoog op ambtelijk niveau met de betreffende ambtenaren kunnen realiseren. VPN zou dit graag anders zien en zoekt de samenwerking.

Bouwsteen 1: voorkomen van milieuverliezen en vermijden van milieuvervuiling

Vergelijkbaar met de aangehaalde Urgenda-zaak heeft het Afvalfonds Verpakkingen al kennisgemaakt met het opleggen van maatregelen in verband met het niet behalen van de doelstelling voor verpakkingsglas. Hier wreekt zich het verschil tussen wat fysiek mogelijk is en de doelstelling die is opgelegd. Ook Europees gezien staat de inzameling van verpakkingsglas in Nederland op een zeer hoog niveau. De wetgever schiet echter zijn doel voorbij als er doelstellingen worden opgelegd die feitelijk niet haalbaar zijn, bijvoorbeeld vanwege de levensduur van (nieuwe) producten, zoals bij zonnepanelen het geval is. Ook houding en gedrag van burgers/consumenten leidend tot een kennelijk gebrek aan bereidheid om producten in voldoende mate te scheiden en in te leveren speelt een belangrijke rol bij het wel of niet kunnen halen van doelstellingen.

De producenten voor wie de UPV geldt, vertegenwoordigd door de producentencollectieven, leveren een grote inspanning om de producten als ze worden afgedankt, weer in te zamelen en zo bij te dragen aan de circulaire economie.

Safe-by-design

VPN onderschrijft het belang en de toegevoegde waarde voor de circulaire economie van UPV, maar vraagt ook hier en opnieuw uw aandacht voor het gebrek aan invloed op de ketenpartners bij het realiseren van de doelstellingen. De producentencollectieven hebben als normadressaat geen (machts)-middelen om samenwerking af te dwingen. De gewenste actieve regierol van de overheid, die in dit NMK regelmatig en met nadruk wordt bepleit, wordt tot nu toe niet gemist. VPN verwacht dat hieraan in het Uitvoeringsprogramma uitwerking wordt gegeven en wordt daar graag bij betrokken.

In het algemeen voldoen de producten die in Nederland op de markt komen aan de eisen die gesteld zijn t.a.v. gevaarlijke stoffen (REACH, ROHS) en energieverbruik (Ecodesign), behalve voor producten die bijvoorbeeld illegaal het CE-merk voeren; veelal illegale of quasi-legale inkoop via internet.

De verschuiving naar products-as-a-service als bedrijfsmodel kan mogelijk een positief effect hebben op de milieubelasting omdat het dan in het belang is van de dienstverlener om de levensduur te verlengen. Het kan echter ook leiden tot een snellere vervanging, omdat de burger/consument steeds weer de 'nieuwste versie' verlangt waardoor de afvalstroom juist sneller toeneemt. Ook worden producten vaak afgedankt nog vóór de technische levensduur is verstreken.

VPN juicht de verschuiving van de kwantiteit van recycling naar de kwaliteit ervan toe. Echter om de schaarse grondstoffen terug te winnen zal er een omslag moeten worden gemaakt in de recycling van producten die deze materialen bevatten, zodat ze niet in de bulkstroom van metalen en kunststoffen achterblijven. In het algemeen gaat dat wel gepaard met aanzienlijk hogere recyclingkosten. Daarbij komt dat de opbrengst van recyclaten ook nu al nauwelijks dekkend is.

Meer aandacht voor de kwaliteit van de reststromen helpt bij het vaststellen van normen voor recycling. Nadrukkelijk toezicht op het voldoen aan normen van producten die via internet worden verkocht (vooral via platforms van buiten de EU) is cruciaal voor de gezondheid en veiligheid van consumenten.

Circulaire economie

De producentencollectieven die bij VPN zijn aangesloten dragen sterk bij aan het realiseren van een circulaire economie door een hoger niveau van recycling te realiseren dan mogelijk zou zijn zonder scheiding aan de bron. Zij en de aangesloten landenorganisaties van de producenten en importeurs hebben maar zeer beperkt invloed op het design en de materialenkeuze die de globaal opererende *manufacturers* gebruiken. Hier zou eerder een Europese of wereldwijde aanpak helpen.

Het tegenhouden van producten die niet voldoen aan de eisen die hieraan heden ten dage moeten worden gesteld, kan de instroom van inferieure producten beperken. Hier ligt een taak voor handhaving, met name in de aanpak van internetplatforms en -winkels die deze producten aanbieden.

Producentencollectieven die in Nederland zijn opgericht voor het uitvoeren van de UPV kunnen noch wettelijk, noch juridisch noch maatschappelijk/economisch verantwoordelijk worden gesteld voor productdesign. Wat wel kan en wat ook gebeurt is dat uitwisseling van kennis en ervaring plaatsvindt met producenten/importeurs gericht op (product) innovatie en op het behalen van efficiëntievoordelen bij het proces van inzamelen, sorteren en verwerken. Geadviseerd wordt op dit aspect van UPV in de samenwerking met inzamelaars, verwerkers en omgevingsdiensten ook aandacht te besteden in het Uitvoeringsprogramma.

Versterkte regierol van de Rijksoverheid

Dit deel van de notitie is VPN uit het hart gegrepen. Door het normadressaat voor de UPV eenzijdig bij de producentenorganisaties te leggen, zonder hierbij instrumenten beschikbaar te maken waarmee andere partijen in de keten desnoods onder druk gezet kunnen worden om mee te werken, worden deze in een lastig parket gebracht. Weliswaar is 'met geld veel te koop', maar inzet van middelen gaat onherroepelijk leiden tot een hogere prijs voor de consument. Waar VPN om vraagt is dat de overheid (IenW, ILT) de geschetste regierol in dit dossier nadrukkelijk op zich neemt en een platform faciliteert gericht op samenwerking waarin overleg tussen de ketenpartners kan plaatsvinden en eventueel enige druk op partijen die niet willen meewerken, kan worden uitgeoefend.

Het Besluit UPV is een voorbeeld waarin de overheid normen stelt en zich vervolgens bijna volledig heeft teruggetrokken en het aan de markt overlaat om de doelstellingen te realiseren. Producentenorganisaties zijn daartoe in beginsel ook bereid maar dan moeten zij kunnen beschikken over de middelen om dat te kunnen doen, gericht op doelstellingen die realiseerbaar zijn. De leden van VPN scoren in hun productgroepen goed tot uitstekend in vergelijking met het Europese gemiddelde. VPN vindt het zeer onwenselijk dat er bovenop de Europese eisen hogere doelstellingen en eisen voor de Nederlandse systemen worden vastgesteld.

Wat betreft handhaving van overheidswege herhalen wij onze wens dat er bijgeschakeld wordt. Met name grensoverschrijdende internetverkoop veroorzaakt onrust en een ongelijk speelveld. Onder internationale aanbieders van producten via internet blijven teveel (Europese en niet-Europese) free-riders hangen, die zich niet verplicht voelen tot het voldoen aan nationale beleidskaders die in "hun" verschillende Europese landenmarkten van toepassing zijn voor fabrikanten en importeurs. Dit werkt zowel in operationele als financiële zin sterk verstrend binnen de geldende beleidskaders.

Zolang er geen Europese grensoverschrijdende regelgeving is om dit deel van de free-riders-problematiek aan te pakken, zou en kan Nederland dit heel gemakkelijk regelen in het Nationaal Beleidskader.

Voorzie de normadressaten van middelen en instrumenten om hun taken te kunnen uitvoeren. Neem als centrale overheid de regie om alle ketenpartners inclusief de decentrale overheden en omgevingsdiensten te betrekken bij de uitvoering (als onderdeel van het *all-actors* principe).

Giet normen daarbij niet geheel in beton en biedt ruimte aan snelle interventies en intensiveringen om in te kunnen spelen op veranderende markten en het kunnen bijsturen van ongewenste houding en gedrag van ontdoeners van end-of-life producten.

Bouwsteen 2: beheersen van risico's op afwenteling van de rekening van milieuschade

Het is duidelijk dat de milieuschade van veel producten nog wordt afgewenteld op andere landen of latere generaties. Een aanpak hiervan dient wel rekening te houden met de concurrentieverhoudingen tussen landen en economische blokken.

De vervuiler betaalt

VPN onderschrijft dit adagium van het Nederlandse en Europese milieubeleid. Echter de vraag is wie de vervuiler is: is dat de producent die een product op de markt brengt of de consument die dat product

uiteindelijk afdankt (en dan nog vaak op de verkeerde manier). Acceptatie van UPV impliceert niet per definitie dat de producenten als de (uiteindelijk) vervuilers betiteld moeten worden.

Het beprijzen van producten om hiermee de aankoop van meer duurzame varianten te stimuleren heeft tot dusver niet veel opgeleverd, behoudens gevallen waar een substantiële subsidie van overheidswege werd aangeboden. Overigens hoeft een duurzaam product niet per se beter te verwerken zijn. De verschillen zijn op het niveau van inzameling en verwerking ook niet of zelden significant. Een milieukeur is vaak niet voorhanden en de criteria om onderscheid te maken zijn niet gemakkelijk meetbaar te onderbouwen. Het (financieel) stimuleren van het gebruik van secundaire materialen is moeilijk controleerbaar en heeft invloed op het gelijk speelveld in het economisch verkeer. Het willen voeren van een 'stoffenadministratie' is snel opgeschreven, maar ook hier zijn belangrijke kanttekeningen te maken, bijvoorbeeld op het gebied van proportionaliteit in relatie tot te maken (administratieve) kosten.

Het invullen van het adagium '*De vervuiler betaalt*' is dus geen eenvoudige opgave, maar niettemin een richting waaraan VPN wil meewerken door kennis te leveren, experimenten uit te voeren en de effectiviteit van maatregelen te onderzoeken.

Wat betreft de recycling van producten waarop UPV van toepassing is: de uitvoeringsorganisaties zien nauwlettend toe op de kwaliteit van de uitvoering. Contractueel dienen vastgestelde doelen te worden behaald. Hiermee kan worden gegarandeerd dat producten binnen de wettelijke eisen worden verwerkt.

Bepaal in overleg met de betreffende producentencollectieven of en zo ja welke differentiatie in beprijzing realistisch is op basis van onderzoek naar de criteria waarop dat zou moeten plaatsvinden.

Afwenteling naar elders voorkomen

De producentencollectieven stellen eisen aan transport en verwerking en voorkomen daarmee dat er materialen of producten naar andere landen worden vervoerd terwijl verwerking in Nederland mogelijk is. Eenmaal in handen van de uitvoeringsorganisaties is de behandeling en bestemming van de materialen bekend. Iets anders is de (illegale en legale) export van producten die door andere organisaties worden ingenomen. Er bestaat voor afgedankte producten een lucratieve handel waarbij circulaire principes worden genegeerd. Er is een groot grijs circuit, dat door geen enkele (overheids)instantie in zijn volle omvang wordt gekend. Dat kan gaan van auto(onderdelen) tot elektronica.

Het stoppen van de uitvoer van afval en *near-waste* zou meer prioriteit moeten krijgen bij de handhaving. De omvang van deze stroom is moeilijk vast te stellen, maar dat deze voor een aantal producten aanzienlijk is, laat geen twijfel, al is het maar omdat het verwerken van een afvalstroom volgens de eisen die er in Nederland aan gesteld worden veel meer kost dan het in een ander land te dumpen.

Sommige leden van VPN hebben de overheid voorgesteld om intensivering van handhaving te financieren of anderszins te ondersteunen. Niet om de betreffende inspecties uit te hollen, maar om beter samen te werken en duidelijk te maken dat er andere (legale) methoden zijn waarmee overtreders kunnen worden geïdentificeerd. Hierop is steeds negatief gereageerd met als argument dat de handhaving uitsluitend een overheidstaak is. De ook door de overheid gesignaleerde miscommunicatie en prioriteitsstelling tussen Inspecties/Omgevingsdiensten onderling en tussen de

beleidsmakers en de Inspecties dragen niet bij aan een slagvaardige opsporingspraktijk. VPN zou graag de mogelijkheden verkennen om hier verbeteringen in aan te brengen en doet daar met haar TRACE-programma moeite voor.

Intensiveer de handhaving op oneigenlijke verwerkingsmethoden en de export van afval. Betrek de kennis en ervaring van VPN met het TRACE programma hierbij.

Afwenteling tussen milieuthema's voorkomen

Bij het realiseren van een circulaire economie is afwenteling tussen milieuthema's natuurlijk een issue. Hergebruik, levensduurverlenging, repareerbaarheid en recycling hebben allemaal invloed op de verschuiving van bijvoorbeeld verbranding naar recycling. Een langere levensduur betekent ook dat de consument gebruik blijft maken van apparaten die vanwege het stroomverbruik beter vervangen zouden kunnen worden. Een koelkast van 10 jaar oud kan rendabel worden vervangen door een nieuw exemplaar met een veel lager stroomverbruik terwijl de afgedankte koelkast volgens de laatste en nieuwste stand van de techniek wordt gerecycled.

Een oplossing om afwenteling tussen milieuthema's te voorkomen en waardevolle materialen voor eigen gebruik te bewaren zou kunnen zijn om afgedankte producten tijdelijk op te slaan tot rendabele en betere recyclingtechnieken voorhanden zijn.

Initieer de verdere innovatie in de recycling en voorkom export van producten en materialen die stoffen bevatten die op enig moment schaars worden of dat al zijn en van toxische materialen (voor zover deze in Nederland verwerkt kunnen worden en er in Nederland vraag is naar die specifieke grondstoffen).

Bouwsteen 3: voortdurende stapsgewijze verbetering van de milieukwaliteit

VPN ondersteunt het streven naar de voortdurende en stapsgewijze verbetering van de leefomgeving met als kanttekening dat de meeste verbeteringen extra kosten met zich meebrengen die uiteindelijk door de gebruiker (consument of bedrijf) worden betaald. Inzicht in deze kosten is een belangrijk middel om consumenten te informeren over de bestemming van het product na afdanking. VPN-leden willen daarom een zichtbare verwijderingsbijdrage invoeren of hebben dat al gedaan.

Normen als stepping stone

De productgroepen waarvoor UPV geldt hebben te maken met vastgestelde normen voor bijvoorbeeld inzameling en recycling-efficiency. De tendens is om deze normen steeds verder op te schroeven, waarbij voor het gemak wordt uitgegaan van wat er op de markt wordt gebracht (Put-On-Market, POM) in plaats van wat er feitelijk in Nederland wordt afgedankt (Available-For Collection, AFC). Zeker voor relatief nieuwe producten met een lange levensduur, zoals zonnepanelen, is een inzameldoelstelling op basis van POM niet uitvoerbaar, immers, deze komen nog nauwelijks als afval terug. Door de omvang van deze stroom, wordt het inzamelresultaat van elektrische apparaten als geheel, waar de norm voor geldt, negatief beïnvloed.

De leden van VPN onderkennen dat de *license-to-operate* van de producenten samenhangt met een verantwoord materialengebruik en het ontzorgen van consumenten bij het afdanken. Daarbij is het uitgangspunt meer en beter, in plaats van een minimuminspanning. Ook financieel dienen de producentencollectieven in staat te worden gesteld hun beleid zelf vorm te geven, zeker nu het Besluit UPV hen aanmerkt als normadressaat.

Stel realistische en haalbare doelen per productsoort en laat de producentencollectieven de middelen bepalen om die doelen te bereiken.

Vergunningverlening, toezicht & handhaving verder ontwikkelen

VPN onderschrijft het belang van professionalisering en het ontwikkelen van een kennisinfrastructuur voor de Omgevingsdiensten en werkt hier via het TRACE-programma ook aan mee. Zoals eerder aangegeven schiet de handhaving tekort, met name op partijen die illegaal verwerken, exporteren of die illegale producten¹ via bijvoorbeeld internetwinkels op de markt zetten.

De individuele producentencollectieven en VPN zijn zeer bereid om mee te denken over een intensivering en rationalisering van de handhaving. Daarbij dient bijvoorbeeld bij herhaalde overtredingen de vergunning (sneller) te worden ingetrokken en bereikt te worden dat het bedrijf niet onder een andere naam of vlag zijn activiteiten doorzet.

VPN ondersteunt het beleidsvoornemen dat handhaving en toezicht versterkt dienen te worden. Daarbij past een actieve regierol van de centrale overheid bij de ondersteuning van decentrale overheden in hun beleidsvorming en besturing van de omgevingsdiensten waar het gaat om bij te dragen aan de circulaire economie. Het TRACE programma zou hierop aangesloten dienen te worden, zoals het ook als voorbeeld is gesteld in het Herijkingsprogramma Afvalstoffen. VPN wil graag actief betrokken worden bij het nog op te stellen advies van de Commissie Van Aartsen.

Zicht op vergunningen

Het gebrek aan inzicht in de vergunningen van verwerkers van producten die aan het einde van hun levensduur zijn leidt er mede toe dat toezicht door één instantie niet leidt tot signalering bij een andere instantie. Zo leidt de vaststelling door het Meetinstituut die de weegbrug van een metaalhandelaar kalibreert dat er op het terrein elektrische apparaten of autowrakken staan opgeslagen, niet tot een handhavingsactie van de Inspectie. Die afstemming zou veel beter kunnen.

Onderdeel van een effectieve handhaving is de uitwisseling van informatie tussen verschillende toezichthoudende partijen. Hiertoe behoort het uitbreiden van en het mogelijk verplicht deelnemen aan de landelijk opererende Brancheteams van de omgevingsdiensten. Ook het invoeren van landelijke specialisaties en expertteams bij omgevingsdiensten kan hieraan bijdragen.

Milieucriminaliteit aanpakken

Milieucriminelen lijken de Inspecties altijd minstens één stap voor te zijn. Al sinds het begin van de verwerking van afval als een bedrijfstak vinden er in deze bedrijfstak criminele activiteiten plaats. Omdat er betaald moet worden voor het afgeven van afval en de verwerking geld kost, is het aantrekkelijk voor criminelen om het geld wel te aanvaarden maar de verwerking niet of anders te laten plaatsvinden. Dit afdoen met een boete is een ingecalculeerd risico voor de criminele ondernemer. Beter zou zijn als de leidinggevende personen op persoonlijke titel worden aangesproken en door vergunningen te weigeren en ook katvangers in kaart te brengen.

VPN steunt een handhavingsbeleid waarbij zeker ook recidive wordt voorkomen.

¹ In die zin dat zij niet voldoen aan alle EU richtlijnen

Overige maatregelen

De handhaafbaarheid van normen en regels is een lastig punt. Hoe strenger de regels, hoe meer criminaliteit loont. Hoe soepeler de regels, hoe meer milieubelasting.

De producentencollectieven zitten in een glazen huis. Zij kunnen zich absoluut geen misstappen permitteren omdat die direct terugslaan op de aangesloten producenten, met name de grote bedrijven. Het zou goed zijn als de energie die nu wordt gestoken in het handhaven van onze leden, wordt gebruikt voor de bedrijven waarvan wordt vermoed dat zij zich niet aan de regels houden. Om deze te identificeren is samenwerking en uitwisseling van informatie met en door de VPN-leden mogelijk en wenselijk.

De aandacht en menskracht van de Inspecties en uitvoeringsdiensten zou meer moeten worden gericht op een pakkans dan op het afvinken van een lijstje criteria bij de bedrijven die al op een andere manier onder toezicht staan (certificering, contracten, etc.).

Bouwsteen 4: verbinden en samenwerken

Bij het voorbereiden van het Besluit UPV heeft VPN en hebben haar leden de (ambtelijke) samenwerking met IenW en ILT node gemist.

Internationale samenwerking

Alle producentencollectieven voor wie UPV van toepassing is kennen een Europese koepel, hetzij via de brancheorganisaties van de producenten, hetzij als een aparte entiteit. Teneinde het *level-playing field* te behouden is VPN voorstander van Europees geharmoniseerde regels en normen. Ook zijn de ideeën omtrent de circulaire economie die betrekking hebben op ecodesign, repareerbaarheid, refurbishment etc. alleen binnen een markt als de Europese af te dwingen en niet op de schaal van Nederland alleen.

VPN pleit voor verdere intensivering, innovatie en harmonisering van het Europese beleid met betrekking tot UPV en circulaire economie.

Draagvlak

Een van de doelstellingen binnen UPV is het informeren en enthousiasmeren van consumenten over het op de meest milieuvriendelijke manier afdanken van hun producten. Voor een deel van de producten gaat dat bijna automatisch: een auto die wordt ingeruild en naar een demontagebedrijf gaat wordt afgemeld en gerecycled. Geëxporteerde auto's worden ook afgemeld. Door het register van auto's is controle vrij gemakkelijk, maar zelfs dan nog niet waterdicht. Iets anders is dat bij producten die niet op naam in gebruik zijn: het overgrote deel dus. Die komen meer dan nodig en gewenst in het huisvuil terecht. Hier werkt alleen voortdurende marketing gericht op gedragsverandering bij de ontdoener, waarbij bijvoorbeeld een zichtbare circulariteitsbijdrage een positieve bijdrage kan leveren.

De producentencollectieven voldoen aan de eisen van UPV. Deze stelt wel dat er marketing dient plaats te vinden, maar stelt geen eisen aan vorm, omvang, begroting, etc. Als de overheid echt met de leden van VPN samen zou willen werken om de impact van de marketing te vergroten, staat VPN daar open voor.

Het genereren van draagvlak kan ook worden bereikt door samen te werken met UPV producentencollectieven.

Het vervolg - samen de schouders eronder

De concept-regeling ademt een constructieve en optimistische sfeer met veel mooie voornemens en goede bedoelingen. In het kader van UPV merken wij als VPN en leden daar nog onvoldoende van. Sterker nog, onze pleidooien voor samenwerking en het nemen van een actieve regie door de centrale overheid op deze dossiers, hebben tot nu toe nauwelijks iets opgeleverd. Onze inbreng op het voorgenomen Besluit heeft tot enkele kleine wijzigingen geleid, maar op cruciale punten is zelfs geen overleg mogelijk geweest. In die zin is er tot nu toe in onze optiek geen sprake geweest van 'samen de schouders er onder'.

Niettemin is VPN als geheel en zijn de aangesloten leden afzonderlijk zeer bereid om met de overheid en de Inspecties/toezichhouders nieuw beleid te ontwikkelen en nieuwe instrumenten uit te proberen om de inzameling en verwerking van producten te stimuleren en de Europese doelstellingen te halen. Daarbij moet wel in ogenschouw worden genomen dat elke extra inspanning ook extra geld kost dat door de gebruiker van de producten moet worden opgebracht.

VPN kijkt uit naar de samenwerking met de overheid in alle bestuurslagen om UPV tot een succes te maken.